

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice xxx,a fost sesizat de Activitatea de Inspectie Fiscala xxx , Serviciul de inspectie fiscala nr.xxx , prin adresa nr.xxx cu privire la contestatia formulata de xxxx cu sediul social in xxx ,avand codul unic de inregistrare xxx, xxx fiind reprezentata legal prin administrator asociat unic xxx.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. xxx privind obligatiile suplimentare de plata, cu privire la suma de xxx lei reprezentand :

xxx

cat si impotriva Deciziei nr.xxx privind nemodificarea bazei de impunere, a Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii nr.xxx si a Raportului de inspectie fiscala nr.xxx

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 din OG 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala in raport cu data comunicarii titlului de creanta contestat, respectiv xxx conform semnaturii de primire de pe actul atacat, aflat in copie la dosarul cauzei si data inregistrarii contestatiei la D.G.F.P. xxx, Serviciul de Inspectie Fiscala, respectiv xxx, asa cum reiese din amprenta stampilei registraturii aplicata pe contestatia aflata in original la dosarul cauzei.

Directia Generala a Finantelor Publice xxx prin biroul solutionarea contestatiilor, constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 si art.209 din OG 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala,este competenta sa solutioneze prezenta contestatie.

I.-xxx, depune contestatia impotriva Raportului de inspectie fiscal nr.xxx, a Deciziei de impunere nr.xxx privind obligatiile fiscal suplimentare de plata, a deciziei nr.xxx privind nemodificarea bazei de impunere si a deciziei de instituire a masurilor asiguratorii nr.xxx, intocmite de organele de inspectie fiscal din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala xxx

Societatea solicita modificarea in totalitate a acestor acte administrative-fiscale pentru urmatoarele motive:

La capitolul III "cresteri fiscale" din raportul de inspectie fiscal, la pagina 3, s-a stabilit de catre inspectorii fiscali ca societatea nu respecta prevederile art.139, litera b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, coroborat cu pct.1 si 2 din HG nr.44/2006, privind Normele Metodologice de aplicare a Codului Fiscal conform caruia numarul de salariatii reprezinta numarul de persoane angajate cu contract individual de munca, potrivit dispozitiilor Codului Muncii, indiferent de durata timpului de munca, inscrise lunar in statele de plata si/sau in registrul general de evidenta a salariatilor.

Societatea afirma ca inspectorii fiscali considera ca a incalcat prevederile art. 148 alineatul 2 din Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii intrucat are angajata o

persoana cu contract individual de munca cu durata de 2 ore/zi care a depus o cerere prin care solicita concediu fara plata pentru perioada xxx, fara a preciza motivele pentru care solicita concediul fara plata, deasemenea se retine faptul ca durata concediului fara plata nu este stabilita prin regulamentul intern.

Concluzia inspectiei fiscal este aceea ca societatea a incheiat contractul individual de munca cu intentia sa indeplineasca si conditia prevazuta la art.103, litera b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal actualizat, pentru a se sustrage de la plata impozitului pe profit.

Societatea sustine ca inspectorii fiscali au gresit din urmatoarele motive:

Art.148 din Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii, prevede la alineatul (1) ca "pentru rezolvarea unor situatii personale, salariatii au dreptul la concediu fara plata, iar la alineatul (2) prevede ca durata concediului fara plata se stabileste prin contractual colectiv de munca aplicabil sau prin Regulamentul intern".

Alineatul (2) al art.148 contine prevederi permissive in sensul ca durata concediului fara plata poate fi stabilit de catre angajator, fara ca legiuitorul sa stabileasca un anumit numar de zile de concediu fara plata, de care sa fie tinut a le respecta angajatorul.

Contractul de munca nr.xxx s-a incheiat intre subscrisa si xxx pe durata nedeterminata, cu o fractiune de norma de 2 ore pe zi.

Faptul ca, contractual individual de munca a fost inregistrat la ITM la data de xxx, nu inseamna ca contractual nu exista si nu-si produce efectele intre parti de la data de xxx cand se mentioneaza in cuprinsul sau la punctual c, ca salariatul incepe activitatea la data de xxx.

Faptul ca la aceiasi data salariatul solicita concediu fara plata si ca societatea i-a acordat acest concediu se subintelege ca pentru motive personale, nu inseamna ca acest lucru este nelegal intrucat art.148 alin(2) din Legea 53/2003- Codul Muncii nu interzice acest lucru iar potrivit principiului de drept al disponibilitatii si libertatii contractuale, partile pot conveni asupra clauzelor din contractul de munca atata timp cat nu incalca prevederile imperative ale legii.

De asemenea se arata ca ITM nu a sanctionat contraventional societatea pentru faptul ca a inregistrat cu intarziere contractual de munca, considerand ca societatea a incheiat contract de munca cu salariatul si ca data inceperii activitatii este precizata in cuprinsul sau.

Pentru aceste motive, societatea considera ca nu a incalcat legea acordand salariatului concediu fara plata.

Totodata se precizeaza ca societatea nu are obligatia sa angajeze o alta persoana pe durata concediului fara plata.

Fata de cele aratate mai sus, societatea solicita admiterea contestatiei si modificarea actelor administrative fiscal contestate.

In drept, societatea isi intemeiaza contestatia pe dispozitiile art.175 si urmatoarele din Codul de procedura fiscala, art.148 din Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii.

II.-Organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala– Serviciul inspectie fiscala nr.xxx prin Referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nr.xxx formuleaza urmatorul punct de vedere :

Obiectul contestatiei se refera la contestarea Deciziei de impunere pentru sume suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. xxx, Raportul de inspectie fiscala nr. xxx, Decizia privin nemodificarea bazei de impunere nr. xxx si Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. xxx

Organul de inspectie fiscala considera ca sumele stabilite suplimentar sunt legale deoarece:

Cu privire la majorarile pe impozit pe dividende persoane fizice in suma xxx lei stabilite prin decizia de impunere nr. xxx

La control s-a stabilit ca societatea constituie si declara impozitul pe venitul din dividende persoane fizice in suma de xxx lei, la verificare neconstatandu-se diferente.

S-a constatat ca plata dividendelor a fost efectuata in luna xxx, impozitul pe dividende persoane fizice fiind datorat pana la data de xxx. Societatea declara cu intarziere impozitul pe dividende in declaratia lunii xxx cu termen de declarare si plata pana la data de xxx

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe dividende de la data de xxx de cand era datorat si pana la xxx(conform anexei nr. 5 la raportul de inspectie fiscala) s-au calculat majorari de intarziere in suma de xxx lei conform art. 120, alin (1) din OG nr. 92 / 2003 (R).

Cu privire la impozitul pe profit in suma de xxx lei stabilit prin decizia de impunere nr. xxx

Organele de inspectie fiscala au stabilit pentru anul xxx ca societatea nu calculeaza si nu declara impozit pe profit, se considera platitoare de impozit pe venit microintreprindere, fapt pentru care constituie si declara suma de xxx lei in contul impozitului pe venit microintreprindere.

Inspectia fiscala a stabilit un profit impozabil in suma de xxx lei cu un impozit pe profit aferent in suma de xxx lei conform anexei nr. 1.

A.I.F. a constatat ca societatea nu respecta prevederile art. 103, lit. b) din legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, actualizat, coroborat cu pct. 1 si 2 din HG nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Codului fiscal "numarul de salariati reprezinta numarul de persoane angajate cu contract individual de munca, potrivit dispozitiilor Codului Muncii, indiferent de durata timpului de munca inscrise lunar in statele de plata si/sau in registrul general de evidenta a salariatilor"

Conform raspunsului primit de Activitatea de Inspectie Fiscala de la I.T.M. xxx prin adresa nr.xxx inregistrata la DGFP - A.I.F. xxx sub nr. xxx societatea nu are depuse state de plata si nici nu are depus registrul general de evidenta a salariatilor, in format electronic, asa cum prevede HG nr. 161 / 2006, cu modificarile si completarile ulterioare. De asemenea nici pe timpul controlului nu

au fost prezentate state de salarii pentru toata perioada verificata si nici registrul general de evidenta a salariatilor, in format electronic.

Societatea are angajata o persoana cu contract individual de munca, inregistrat la I.T.M. lalomita sub nr. xxx (contract neinregistrat la societate), incheiat pentru doua ore. In acest contract individual de munca la punctul C "Durata contractului" este facuta mentiunea ca salariatul incepe activitatea la data de xxx

La aceeasi data respectiv xxx cand salariatul trebuia sa inceapa activitatea acesta depune o cerere in care solicita concediu fara plata pentru perioada xxx, nespecificandu-se in cerere motivele pentru care solicita concediul fara plata.

De asemena nici durata concediului fara plata nu a fost stabilita prin regulamentul intern al societatii, conform art. 148, alin. 2, din Legea 53 / 2003 privind Codul Muncii actualizat, in acesta precizandu-se doar ca societatea poate acorda acest concediu la cererea celor interesati. Aceasta cerere a salariatului este inregistrata la societate sub nr. xxx, iar la ITM lalomita sub nr. xxx, dupa o perioada de xxx luni.

Pe timpul controlului societatea nu a putut sa dovedeasca intentia de a angaja o persoana cu scopul de a presta efectiv o munca, intrucat cu aceeasi data a angajarii salariatul a intrat in concediu fara plata.

Organele de inspectie fiscala considera ca societatea a incheiat contract individual de munca cu o intentia sa indeplineasca si conditiu'a prevazuta la art. 103, lit. b) din Legea nr. 571 / 2003 (R) si de a plati impozit pe venitul microintreprinderilor si de a se sustrage de la plata impozitului pe profit.

Ca urmare s-au luat in calcul toate veniturile si cheltuielile societatii inregistrate in evidenta contabila in anul xxx calculandu-se impozit pe profit conform art.19,alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

S-au incalcat prevederile art. 19, alin. (1) si art. 103 lit. b) din Legea nr. 571 / 2003 actualizata, coroborat cu prevederile pet. 1 si 2 din HG nr. 44 / 2004 actualizata, precum si art. 148, alin. 2 din Legea nr. 53 / 2003 privind Codul Muncii actualizat.

Societatea considera ca art. 148, alin. 2 din Legea nr. 53 / 2003 privind Codul Muncii contine prevederi permissive in sensul ca durata concediului fara plata poate fi stabilita de catre angajator, fara a tine cont si de faptul ca tot la acest articol se prevede ca durata concediului fara plata se stabileste prin contractul colectiv de munca sau prin Regulamentul intern.

In timpul controlului societatea a pus la dispozitia organelor de control Regulamentul de ordine interioara nr.xxx, in care nu este prevazuta durata concediului fara plata asa cum prevede art. 148, alin. 2 din Legea nr. 53 / 2003 privind Codul Muncii, ci doar ca poate acorda acest concediu.

Cu privire la majorarile de intarziere privind impozitul pe profit in suma de xxx lei stabilite prin decizia de impunere nr. xx

Pentru diferenta de impozit pe profit stabilita la control in suma de xxx lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de xxx lei,

conform art. 120, alin.1 din OG 92/2003 actualizata (anexa nr.3 la raportul de inspectie fiscala).

Cu privire la impozitul pe venitul microintreprinderilor in suma de xxx lei stabilit prin decizia de impunere nr. xxx

Intrucat organele de inspectie fiscala au considerat ca societatea datoreaza impozit pe profit si nu impozit pe venitul microintreprinderilor, au stabilit un impozit pe venitul microintreprinderilor in suma de xxx lei. Societatea a incalcat astfel prevederile art. 103, lit.b) si art. 104, alin.3 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal actualizat.

Activitatea de Inspectie Fiscala solicita respingerea contestatiei pentru suma totala de xxx lei, reprezentand impozit pe profit xxx lei, majorari impozit pe profit xx, majorari impozit dividende xxx, impozit microintreprindere (xxx), ca neintemeiata, in situatia in care argumentele de fapt si de drept prezentate in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat.

III.-Luand in considerare constatările organului fiscal,documentele existente la dosarul contestatiei precum si actele normative in vigoare in perioada invocata de contestator si organul fiscal se retin urmatoarele:

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala nr.xxx ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.xxx s-au stabilit obligatii fiscale de plata in suma totala de xxx lei reprezentand :

xxx

Din analiza dosarului cauzei s-a constatat ca societatea nu precizeaza in contestatia formulata cuantumul sumei contestate individualizata pe categorii de impozite si taxe , motivele de fapt si de drept , si nu a prezentat in sustinere dovezile pe care isi intemeiaza contestatia.

In conformitate cu prevederile art.206 alin.(2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , cu modificarile si completarile ulterioare:

(2) Obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal".

Iar in conformitate cu pct. 175.1 din Norme Metodologice de aplicare privind Codul de Procedura Fiscala aprobat prin HG.1050/2004 precizeaza :

“175.1. În contestațiile care au ca obiect sume se va specifica cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora. În situația în care se constată nerespectarea acestei obligații, organele fiscale de soluționare competente vor pune în vedere contestatorului, printr-o adresă, să precizeze,

în termen de 5 zile de la comunicarea acesteia, cuantumul sumei contestate, individualizată.”

In acest sens, prin adresa nr. xxx , confirmata de primire la data de xxx i s-a solicitat contestatarei sa precizeze obiectul contestatiei .

Pana la aceasta data respectiv xxx societatea nu a data curs solicitarii motiv pentru care contestaia se considera formulata impotriva intregului act administrativ asa cum precizeaza pct. 2.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“ 2.1. În situația în care contestatorul precizează că obiectul contestației îl formează actul administrativ atacat, fără însă a menționa, înăuntrul termenului acordat de organul de soluționare, cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora, sau măsurile pe care le contestă, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.”

1.Cu privire la Decizia de impunere nr. xxx

1.b)In ceea ce priveste impozitul pe venitul microintreprinderilor se constata ca prin decizia de impunere nr. xxx organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit in suma de xxx lei pe motiv ca societatea datoreaza impozit pe profit si nu impozit pe venitul microintreprinderilorincalcand prevederile art.103 lit.b) si art.104 alin.3 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal , cu modificarile si completarile ulterioare.

A.I.F. a constatat ca societatea nu respecta prevederile art. 103, lit. b) din legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, actualizat, coroborat cu pct. 1 si 2 din HG nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Codului fiscal , are angajata o persoana cu contract individual de munca, inregistrat la I.T.M. xxx sub nr. xxx (contract neinregistrat la societate), incheiat pentru doua ore.

In acest contract individual de munca la punctul C "Durata contractului" este facuta mentiunea ca salariatul incepe activitatea la data de xxx, data la care angajatul depune o cerere in care solicita concediu fara plata pentru perioada xxx, nespecificandu-se in cerere motivele pentru care solicita concediul fara plata.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 103 alin. (1) si art.104 alin.(3) din Legea nr. 517/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

Art.103

“În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele din consultanță și management, în proporție de peste 50% din veniturile totale;

b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este deținut de persoane, altele decât statul, autoritățile locale și instituțiile publice”

Art.104

Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă condițiile prevăzute la [art. 103](#) lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la [art. 103](#) lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.”

Pct. 1., cu privire la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 prevede:

“Numarul de salariați reprezintă numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispozițiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, înscrise lunar în statele de plată și/sau în registrul general de evidență a salariaților.”

Luând în considerare prevederile legale citate, se reține că pentru a se încadra în categoria microîntreprinderilor, o societate trebuie să îndeplinească cumulativ anumite condiții printre care să aibă cel puțin un salariat, înscris în statul de plată și/sau în registrul de evidență a salariaților.

Se reține că petentul nu a depus la dosarul cauzei și nici nu a prezentat în timpul controlului state de salarii pentru toată perioada verificată și registrul general de evidență a salariaților, în format electronic.

În conformitate cu art. 206 alin.(1) lit. a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, contestatarul avea obligația să-și depună dovezile pe care se întemeiază contestația :

**“ (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:
d)dovezile pe care se întemeiază;”**

Activitatea de Inspectie Fiscala a solicitat de la ITM xxx cu adresa nr.xxx să precizeze dacă în perioada xxx societatea are încheiate contracte de muncă înregistrate, numărul de salariați conform statelor de salarii pe fiecare lună în parte și dacă acești salariați sunt înregistrați în registrul general de evidență a salariaților.

Prin adresa de răspuns nr.xxx înregistrată la DGFP - A.I.F. xxx sub nr. xxx ITM xxx comunică că societatea nu are depuse state de plată și nici nu are depus registrul general de evidență a salariaților, în format electronic, așa cum prevede HG nr. 161 / 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel se constată că, societatea nu dovedește cu documente respectiv state de plată și/sau registrul general de evidență a salariaților care este numărul angajaților cu contract de muncă care au prestat efectiv o

munca pentru a se încadra în categoria microintreprinderilor.

Ca urmare în mod legal organele de control au considerat ca în perioada xxx societatea nu se încadra în categoria microintreprinderilor deoarece persoana cu care a încheiat contractul individual de munca nu a prestat efectiv o munca , cu aceiași data a angajării respectiv xxx intrând în concediu fara plata motiv pentru care nu s-au întocmit state de salarii și registrul general de evidența a salariaților cu care să se dovedească numărul de angajați.

În consecința , contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru impozitul pe venit microintreprindere în suma de minus xxx lei în conformitate cu prevederile pct. 12.1 din Ordinul nr. 519 din xxx privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată:

Pct. 12.1. “Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.

1.b) În ceea ce privește impozitul pe profit în suma de xxx lei cât și majorările de întârziere aferente se reține că au fost stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr.xxx ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.xxx astfel :

-în anul xxx organele de control au constatat că societatea nu a declarat și nu a calculat impozit pe profit întrucât s-a considerat platitoare pe venit microintreprindere , constituind și declarând suma de xxx lei în contul impozitului pe venit microintreprindere.

Având în vedere cele precizate la pct. 1 a) din prezenta decizie de soluționare și anume că societatea nu este platitoare de impozit pe venit microintreprindere în perioada xxx deoarece persoana cu care a încheiat contractul individual de munca nu a prestat efectiv o munca , cu aceiași data a angajării respectiv xxx intrând în concediu fara plata , nu s-au întocmit state de salarii și registrul general de evidența a salariaților cu care societatea să dovedească numărul de angajați , se reține că aceasta este platitoare de impozit pe profit .

Diferența de xxx lei reprezentând impozit pe profit a fost stabilită prin Decizia de impunere nr. xxx ca urmare a necalculării și nedeclarării acestuia în conformitate cu art. 85 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală , cu modificările și completările ulterioare în care se precizează :

ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat :

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

Fata de cadrul normativ sus-citat se retine ca impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc de organul fiscal printr-o decizie de impunere in cazul in care acestea nu au fost declarate de contribuabil.

In consecinta , contestatia va fi respinsa ca neintemeiata pentru impozitul pe profit in suma de xxx lei in conformitate cu prevederile pct. 12.1 din Ordinul nr. 519 din xxx privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată:

Pct. 12.1. "Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat".

Totodata , avand in vedere principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmeaza principalul se va respinge contestația ca neintemeiata si pentru majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de xxx lei .

1.c) Referitor la majorarile de intarziere aferente impozitului pe dividende în suma de xxx lei organul de solutionare contestației constata ca societatea nu prezintă în susținere niciun fel de argument .

În drept, sunt incidente prevederile art.206 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, potrivit căror:

" (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) motivele de fapt și de drept; [...]

d) dovezile pe care se întemeiază;"

coroborate cu prevederile pct.12.1 lit.b) din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit căruia:

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării".

2.Cu privire la faptul ca petenta contesta si Raportul de inspectie fiscala nr.xxx , mentionam ca sunt aplicabile prevederile art. 109 din Codul de procedura fiscala , unde referitor la Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale se precizeaza :

Art.109-"(1)Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris , in care se vor prezenta constatarile inspectiei din punct de vedere faptic si legal.

(2)La finalizarea inspectiei fiscale, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente in plus sau in minus , dupa caz , fata de creanta fiscala existenta la momentul inceperii inspectiei fiscale."

Totodata în conformitate cu pct. 107.1 din HG 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonantei Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedura fiscală "titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi :

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;"

Fata de cadrul normativ sus-citat se reține ca impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc numai printr-o decizie de impunere care constituie titlu de creanță și care este susceptibil de a fi contestat, deoarece aceasta creează o situație juridică prin stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina contestatorului, la baza emiterii acesteia stând constatările din Raportul de inspecție fiscală.

Astfel, se reține ca Raportul de inspecție fiscală nu creează prin el însuși o situație juridică el fiind supus avizării șefului de serviciu și aprobării organului de inspecție fiscală și nu este susceptibil de a fi contestat, el este un act premergător ce stă la baza emiterii titlului de creanță respectiv a deciziei de impunere fiind o anexă a acesteia.

3. Cu privire la contestarea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. xxx

În drept, art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare stabilește sediul materiei privind competența de soluționare a **Biroului soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice xxx** respectiv :

" (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;"

În conformitate cu pct. 5.1. din O.M.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

" Actele administrative fiscale care intra în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 al(1) din Codul de procedura fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

Iar potrivit art.88 din Codul de procedura fiscala , cu modificarile si completarile ulterioare “sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;
- d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2).
- e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.

Avand in vedere prevederile legale de mai sus se reține ca , **Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice xxx nu are competenta materiala in solutionarea capatului de cerere cu privire la Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. xxx**

Organul competent in aceasta cauza este instanta judecatoreasca in conformitate cu art. 129 al(11) coroborat cu art. 172 din O.G. nr.92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, in care care precizeaza :

ART.129

“(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asiguratorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172.

ART. 172“Contestația la executare silită”

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

In consecinta se constata lipsa competentei materiale a Biroului solutionare contestatii cu privire la acest capat de cerere.

4.Cu privire la faptul ca petenta contesta si Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx,, mentionam ca aceasta reprezinta un act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere, conform art. 88 din OG nr.92/2003 Privind Codul de procedura fiscala (R):”Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale: e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

In drept, potrivit dispozitiilor art.85, alin. (1) din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala (R):

ART. 85

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Art.109 alin(1) si alin(2) din acelasi act normative, precizeaza:

ART. 109

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Art.110 alin(3) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscală , (R), prevede:

“(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

Art. 205 si 206 ale aceluasi act normative amintit mai sus precizeaza:

ART. 205

“Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

ART. 206

“Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Din coroborarea celor prezentate mai sus, rezulta ca pot fi contestate atat titlurile de creanta prin care s-au stabilit si individualizat creante fiscale cat si actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contributi sau alte sume datorate bugetului general consolidate, contestatiile putand fi formulate numai de cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale.

Totodata, lezarea interesului legitim trebuie demonstrata prin formularea unei contestatii care trebuie sa cuprinda neaparat obiectul, motivele de fapt si de drept precum si dovezile pe care se intemeiaza aceasta.

In situatia de fata se retine ca petenta se afla in situatia de a contesta un act administrativ fiscal prin care nu au fost stabilite obligatii la bugetul general consolidat al statului in raport de dispozitiile art.205 alin (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala (R), deci nu a fost lezata in vreun interes al sau.

Totodata petenta nu a motivat si demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrative fiscal , respective al **Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx**

Art.217 alin.(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare precizeaza ca:

ART. 217

“Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale:

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Punctul 13 din Instructiunile pentru aplicarea Titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala(R) aprobate prin **Ordinul nr. 519/2005** in ceea ce priveste respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale , precizeaza urmatoarele:

“13.1 Contestatia poate fi respinsa ca:

d) lipsita de interes, in situatia in care contestatorul nu demonstreaza ca a fost lezat in dreptul sau interesul sau legitim.”

Drept urmare, avand in vedere prevederile legale mentionate , pentru acest capat de cerere contestatia petentei formulate impotriva **Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. xxx**, urmeaza sa fie respinsa ca lipsita de interes.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor pct. 12.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 205, art. 207, art.209 Codul de procedura fiscala, coroborate cu art. 216 al.(4), din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata, se

DECIDE :

Art.1-Respingerea contestatiei xxx ca neintemeiata si nemotivata pentru suma de de xxxx lei reprezentand :

xxx

Art.2 Respingerea contestatiei impotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. xxx ca lipsita de interes .

Art.3 Lipsa competentei materiale a DGFP xxx prin Biroul solutionare contestatii cu privire la capatul de cerere privind Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr.xxx

Art.4. -Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul xxx in termen de 6 luni de la comunicare.